

Ярошенко А. С.,
к.ю.н., старший викладач кафедри
цивільного права та процесу ДДУВС

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Корупція лежить в основі цілого ряду глобальних загроз, також великою є кількість злочинів є пов'язаними із корупційними діяннями. Серед таких глобальних загроз можна виділити: організовану злочинність, сучасне рабство, тероризм і багато іншого. Це створює виклики, на які держава не може не реагувати. Саме тому Україні потрібно докласти узгоджених, та об'єднаних зусиль по боротьбі з корупцією. За своєю правовою природою корупція є явищем надзвичайно різноманітним. Корупція не визнає ні національних ні державних кордонів. Для боротьби з нею потрібні міцні партнерські відносини за участю урядів держав, приватного сектору і громадянського суспільства як на місцевому, так і на глобальному рівнях. Корупція є загальною проблемою для всіх країн. Вирішення цієї задачі дозволить побудувати більш справедливе, безпечне і заможне майбутнє не тільки в середині держави, а й всьому світу.

Питанням боротьби та запобігання корупції присвячені праці таких вчених-правознавців, як М.В. Буроменський, А.В. Гайдук, В.І. Гладкіх, А.І. Долгова, О.О. Дудоров, Д.Г. Заброта, В.С. Зеленецький, О.Г. Кальман, М.І. Камлик, В.В. Лунєєв, В.Д. Малков, М.І. Мельник, Є.В. Невмержицький, В.І. Попов, І.О. Ревак та інші. Проте тема міжнародного співробітництва у сфері запобігання корупції залишається недостатньо дослідженою, а тому є актуальною та такою, що потребує подальшого вивчення.

Метою роботи є дослідження функціонування механізму запобігання корупції в умовах євроінтеграції.

Боротьба з корупцією є одним з пріоритетних напрямів діяльності держави відповідно до Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» [1]. Аналізуючи сутність явища корупції, В.І. Попов зазначав, що корупція знаходить своє відображення у трьох аспектах: політичному, соціально-економічному і правовому [2, с. 55].

Світовий досвід боротьби з корупцією спирається на міжнародні угоди і стандарти. Україна неухильно виконує свої зобов'язання відповідно до Конвенції ООН протидії корупції, яка була підписана 31.10.2003, ратифікована 18.10.2006 та набула чинності 01.01.2010; Конвенції ОЕСР по боротьбі з підкупом посадових осіб іноземних держав у разі проведення міжнародних ділових операцій від 21.11.1997, Цивільної конвенції по боротьбі з корупцією Ради Європи від 04.11.1999, Сорока рекомендацій групи з розробки фінансо-

вих заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) від 25.09.2003.

Нормативно-правову основу законодавства України в сфері боротьби з корупцією складають Конституція України, ЗУ «Про запобігання корупції», ЗУ «Про очищення влади» та інші. Вчені наголошують на важливості законодавчої бази в питанні запобігання корупції. Зокрема, правова складова корупції відображається в гальмуванні прийняття необхідних законів або прийняття таких, які дають можливість неоднозначного їх тлумачення. Соціально-економічні і політичні чинники корупції є вторинними або надбудовою над її правовою основою [3, с. 17].

Ряд законів, положень та механізмів співпраці України, що стосуються корупції, випливають із законодавства Європейського Союзу. Наприклад, законодавство про боротьбу з відмиванням грошей, законодавство в сфері підприємництва і державних закупівель, а також механізми співпраці в галузі кримінального правосуддя і правоохоронної діяльності. Оскільки наша держава наразі не є членом Європейського Союзу, існує необхідність імплементації існуючого законодавства ЄС, при застосуванні у внутрішньому національному праві. Існує необхідність постійного оновлення законів, стандартів та механізмів співпраці, щоб відобразити нові зовнішні зв'язки, а також зберегти нашу здатність до боротьби з корупцією.

Можна виділити такі заходи по боротьбі з корупцією:

- захист від корупції шляхом створення відкритих і стабільних організацій в державному та приватному секторах;
- запобігання корупції шляхом зміцнення професійної чесності та невідкупності;
- переслідування і покарання корупціонерів, зміцнюючи здатність правоохоронних органів, органів кримінального правосуддя і нагляду розслідувати, переслідувати і карати правопорушників;
- зменшення впливу корупції там, де вона має місце, включаючи відшкодування збитків викликаних корупційною діяльністю.

Отже, реальний прогрес боротьби з корупцією вимагає колективних, узгоджених міжнародних дій. Станом на сьогодні уряд приділяє велику увагу, включаючи дипломатичний сектор, зусиллям, спрямованим на заохочення і підтримку заходів по боротьбі з корупцією з боку міжнародних партнерів, громадянського суспільства та приватного сектору. Вдалося досягти певного прогресу у виконанні зобов'язань, взятих відповідно до міжнародних домовленостей по боротьбі з корупцією.

Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020»: Указ Президента України від 12.01.2015 № 5/2015. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>.

Попов В.И. Проявление коррупции в современных условиях. Коррупция в России: состояние и проблемы: материалы конф. М.: И-т МВД России, 1996. С. 55–57.

Корупція: теоретико-методологічні засади дослідження / керівник авт. кол. доц. І.О. Ревак. Львів: ЛьвДУВС, 2011. 220 с.